

عنوان مقاله:

اثر کلریدسدیم و کلرید کلسیم بر میزان ژل و برخی عناصر در آلوئه ورا

محل انتشار:

سومین همایش ملی گیاهان دارویی و کشاورزی پایدار (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

صدیقه محمودی - دانش آموخته کارشناسی ارشد، گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

آلوئه ورا یا صبرزرد با نام علمی Aloe vera L. از خانواده Liliaceae از زمان های قدیم در طب سنتی برای درمان بسیاری از بیماری ها به کار می رفته است (رضایی و همکاران، 1375). کاربرد تجاری ژل آلوئه در صنایع دارویی، بهداشتی و غذایی بیش از پنجاه سال قدمت دارد (Paez et al. 2000). امروزه بسیاری از شرکت ها آن را به دلایل مختلفی از جمله خواص ضد تورمی، ضد سوختگی و مرطوب کننده بودن به محصولات آرایشی و بهداشتی خود اضافه می نمایند (رضایی و همکاران، 1375). آلوئه از گونه های مقاوم به خشکی با متابولیسم اسید کراسوله ای (CAM) می باشد (Hernandez et al, 2001). معمولاً گیاهان CAM از نظر مقاومت به شوری، حدواسط گیاهان C(3) و C(4) قرار دارند (کافی و همکاران، 1387). یکی از مزیت های مهم این دسته از گیاهان بالا بودن راندمان مصرف آب و توان سازگاری در مناطق خشک و بیابانی می باشد (کافی و همکاران، 1387). کوتیکول ضخیم در سطح برگ، نسبت سطح به حجم پایین، بسته ماندن روزنه ها در طول روز، سلول های بزرگ پارانشیمی و واکوئل هایی با ظرفیت بالای ذخیره آب از جمله خصوصیات مرفووژیکی و آناتومیکی گیاهان CAM هستند که تلفات آب را به حداقل می رسانند (Cushman, 2001). با توجه به اینکه یکی از ابعاد خسارت شوری در گیاهان، اثر اسمزی و در نتیجه کاهش جذب آب است. بنابراین تحمل نسبتاً بالایی این گیاهان در برابر تنش شوری دور از انتظار نیست (Kaft et al. 2007).

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/416366>

